

ע"פ 11134/12/22 - דור טל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

14 דצמבר 2022

ע"פ 11134-12-22 טל נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא רון שפירא
מבקש/מערער
נגד
משיבה
דור טל ע"י ב"כ עו"ד מוטי אזולאי
מדינת ישראל

החלטה

הרקע לבקשה וטענות הצדדים בתמצית:

לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, אשר הוגשה יחד עם ערעור הנאשם נגד הכרעת הדין וגזר הדין של בימ"ש השלום בחדרה (כב' השופט אהוד קפלן) בת.פ. 33321-02-17. המערער/המבקש הורשע בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. נגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה בת 3 שנים מיום שחרורו בעבירת רכוש שעונשה שלוש שנות מאסר ומעלה או עבירת מרמה; ופיצוי בסכום המירבי הקבוע בחוק בסך של 258,000 ₪.

הערעור מופנה, כאמור, הן נגד הכרעת הדין והן נגד גזר הדין. לגבי הכרעת הדין נטען כי בימ"ש קמא לא בחן את השאלה האם המבקש קיבל את הכספים במרמה ובנסיבות מחמירות באופן שלקח כספים ולא פעל לייבא את רכבו של המתלונן כמובטח ובשלב מסוים ניתק את הטלפון כי התחמק מהמתלונן ולא רצה להשיב לו את כספו או שמדובר במי שפעל לייבוא רכבו של המתלונן ואך בשל נסיבות חיצוניות הרכב לא הגיע והקשר נותק מכיוון שהמתלוננים שלחו עבריינים שאיימו על המבקש. נטען כי בימ"ש קמא הרשיע את המבקש חרף הראיות שהוצגו בתיק מטעמו וחרף העובדה שהמאשימה לא העידה עדים אשר יכלו לשפוך אור וליתן תשובות לשאלות הנ"ל. כן נטען כי בימ"ש קמא גזר על המבקש עונש מאסר לא פרופורציונאלי הן ביחס למעשה והן ביחס לעושה.

במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין נטען כי סיכויי הערעור אינם מבוטלים ועל מנת למנוע פגיעה קשה שתיגרם למבקש באם יישלח לבית הסוהר במידה שביהמ"ש יקבל את הערעור, ובשים לב לכך שהמבקש מעולם לא ישב במעצר או במאסר, יש לקבל את הבקשה ולהורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר עד למתן פסק דין בערעור.

עוד נטען כי מדובר בעבירה משנת 2014 וכתב האישום הוגש בשנת 2017. נטען כי למבקש עבר פלילי דל ביותר כאשר העבירה האחרונה היא משנת 2017 והוא מעולם לא ריצה מאסרים בעברו. נטען כי הערעור קבוע לשמיעה בעוד כחודשיים ולכן מדובר בעיכוב ביצוע לתקופה קצרה.

המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. נטען כי לא הוצגו נסיבות מיוחדות המצדיקות דחיית גזר הדין. עצם הגשת הערעור אינו מהווה סיבה מספקת לעיכוב ביצוע. לא מדובר במאסר קצר וקיים אינטרס ציבורי באכיפה מידית וריצוי העונש מיד עם קבלת גזר הדין. למבקש הרשעות קודמות בעבירות דומות. בימ"ש קמא קיבל את גרסת המתלוננים כי המבקש הציג עצמו בפניהם כמי שיכול לייבא רכב ומדובר בקביעות מהימנות. גזר הדין אינו סוטה בצורה קיצונית מהענישה הנוהגת ואם המבקש יחל לרצות כעת את עונשו זה לא יסכל את סיכויי הערעור שלו.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין יש לקבל את הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש.

"ככלל, אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע ההחלטה נשוא הערעור. על המבקש עיכוב ביצוע להראות כי סיכויי ערעורו טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, במובן זה שאם תדחה בקשתו יתעורר קושי להשיב את המצב לקדמותו ככל שיתקבל הערעור (ע"פ 5338/17 משה אבוטבול - ראש עיריית בית שמש נ' פיליפ, פסקה 15 (4.9.2017)). נקבע כי בין השיקולים לבחינת הבקשה מתקיימת "מקבילית כוחות" - חוזקו של שיקול אחד לטובת עיכוב ביצוע ההחלטה עשוי להטות את הכף על אף חולשתו של שיקול אחר, כאשר עיקר המשקל מושם על השיקול בדבר מאזן הנוחות (ע"א 8374/13 אי.פי.סי טכנולוגיות ייבוא ושיווק בע"מ נ' Geo Vision Inc. (חברה זרה), פסקה 14 (10.3.2014); ע"א 3343/17 יקבי ירושלים אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ, פסקה 21 (1.8.2017))."
ע"פ 7500/19 אורית אור רז נ' עמינח תעשיות רהיטים ומזרונים בע"מ (11.12.2019).

לא ניתן להתעלם, בבואי לדון בבקשה, כי מדובר במערער שהורשע בעבירה שעניינה במעשה מרמה שבוצע בשנת 2014, דהינו לפני כשמונה שנים. עברו הפלילי אינו מכביד. לא נטען כי ניסה להימלט מאימת הדין או לשבש את ההליך השיפוטי בבית משפט קמא. על רקע האמור, ומבלי להפחית מחומרת המעשה שבביצועו הורשע, יש גם להביא בחשבון את העובדה ששמיעת הערעור נקבעה ליום 23.2.23, דהינו מועד קרוב בעוד כחודשים ומחצה.

במקרה זה, מבלי להביע עמדה בדבר סיכויי קבלת טענות המבקש בערעור, בשים לב לתקופת המאסר שהושתה על המבקש ולכך שמדובר בעיכוב לפרק זמן קצר, שכן הדיון בערעור נקבע למועד קרוב (23.02.2023), ובשים לב לכך שמדובר במבקש שמעולם לא ריצה מאסר בפועל בעבר ולא היה עצור במסגרת ניהול ההליך בבימ"ש קמא, אני סבור כי יש לקבל את בקשת המבקש לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל בלבד. מאחר שהדחיה המבוקשת היא לפרק זמן קצר, קשה לראות בעיכוב לפרק זמן לא ממושך כפגיעה של ממש באינטרסים אליהם הפנתה המשיבה. בנסיבות אלה נוטה הכף לכיוון היענות לבקשת המבקש, זאת ללא צורך להיזקק לשאלת סיכויי הערעור [ראו לעניין זה ע"פ 5067/22 אייל נ' מדינת ישראל (04.08.2022)].

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הנני נעתר לבקשת המבקש ומורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל בלבד שנגזר על המבקש, זאת עד ליום 23.2.23 (יום הדין בערעור) שעה 17:00 או עד למתן החלטה אחרת על ידי המותב שידון בערעור. צו עיכוב היציאה מן הארץ שהוטל על ידי בימ"ש קמא נגד המבקש יישאר על כנו ויוארך עד להחלטה שתין בענין זה ע"י המותב שידון בערעור. מובהר כי העונשים האחרים שנגזרו על המבקש יעמדו על כנם ללא שינוי וביצועם אינו מעוכב.

ניתנה היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, במעמד המבקש וב"כ הצדדים.

רון שפירא, נשיא